

новъ (Два документа по учебното дѣло въ София. Училищенъ прегледъ, г. VI, 1901, кн. 9, с. 713—714). Класното училище имало 80 ученика, раздѣлени на петъ класа. На годишния изпитъ били изпитани по свещена история, катихизисъ, всеобща история, землеописание, българска история, естествена история, числителница, алгебра, геометрия, българска граматика, френски и турски езици (в. Врѣме, г. II, 1866, бр. 17). Две години девическото училище било затворено. На есента 1866 г. Трайковичъ поставя за учителъ х. Ангелко Маноловъ. — По-точни данни за софийскитѣ учители имаме за 1869 г. За главенъ учителъ билъ условенъ Богданъ Горановъ, завършилъ въ Прага. Другитѣ учители били: Д. Димовъ Македонски, Д. Мановъ, Хр. Ковачевъ, Георги Недѣлковъ, Хр. Митовъ, Георги Стоянчевъ (вж. „Софийски кондики“, № 16, с. 85). Презъ 1870 г. учители сж: Б. Горановъ, Д. Димовъ Македонски, Хр. П. Ковачевъ, Д. Мановъ, Г. Недѣлковъ и една учителка, чието име не е споменато (пакъ тамъ, № 16, с. 88). Презъ учебната 1870—1871 г. билъ повиканъ Христо Т. Стояновъ, софиянецъ (тогава учителъ въ Пловдивъ), за управителъ на софийскитѣ училища. Учители били още: Д. Д. Македонски, Хр. П. Ковачевъ, Д. Мановъ, Спасъ П. Величковъ, дяконъ Авксентий, Манолъ Лазаровъ, г-жа Стойка, п. Тодоръ Митовъ, Г. Недѣлковъ (пакъ тамъ, № 17, с. 93). Главното училище било раздѣлено на четири класа, взаимното — сжщо. Посещавали се отъ 300 ученика. Девическото училище ржководѣли една учителка и единъ учителъ. Сжществувало и недѣлно училище. Имамъ списъкъ на учителитѣ за 1875—76 г.: Ив. Расолковъ, дяконъ Игнатий, С. Маринковъ, Карамановъ, Сп. Тумпаровъ, Г. Стоянчовъ, Мих. Цвѣтковъ, Спасъ Поповъ Величковъ, Христофоръ Круша, Бона Димитрова, чичо Мито (тамъ, № 19, с. 95—96); за 1876—77 г.: дяконъ Игнатий, Спасъ Тумпаровъ и жена му З. Тумпарова, Христофоръ Круша, Георги Стоянчевъ, Мих. Цвѣтковъ, Спасъ П. Величковъ, Бона Димитрова, Мих. К. Буботинъ (тамъ, № 20, с. 97). За учителитѣ презъ 1871—74 можемъ да сждимъ отъ спомощницитѣ на български книги. Въ тѣхнитѣ списъци срѣщаме имената на Д. Мановъ (1871, 1872, 1874), Хр. П. Ковачевъ (1871, 1872), Д. Д. Македонски (1871, 1874), Г. Стоянчевъ (1871, 1872, 1873, 1874), Г. Недѣлковъ (1871), Ив. Паневъ (1872), Хр. Т. Стояновъ (1872, 1873), Спасъ Тумпаровъ (1872), дяконъ Авксентий (1872), Мих. Цвѣтковъ (1873, 1874), Дим. П. Ножаровъ (1873), Сп. П. Величковъ (1873), Игнатий Рилски (1874). При тия имена не всѣкога е споменато „учителъ“ (вж. отдѣла „Спомощници на българската книга отъ София“, № 23—30). При софийскитѣ училища е сжществувала и ученическа дружина „Напредъкъ“, която презъ годинитѣ 1872—1874 се записва за нѣкои книги (пакъ тамъ, № 26—29). — Презъ 1874 г. въ Самоковъ

такова изчело вече, а се въдворило братството и общото съгласие. Съставиха си ново настоятелство, община, поканиха п. Тодора отъ Т. Пазарджикъ за архиерейски намѣстникъ, условиха за главенъ учителъ Харитона или Веселина, братъ на Иоакимъ Груевъ отъ Пловдивъ, построи още единъ етажъ на Денколувото училище, откриха покрива на Соборната черква, направиха кубета отгорѣ, поставиха христовия кръстъ и съ трима архимандрите я освѣтиха (немахъ българс. владици, а колкото имаше, вси бѣха на заточение) и, може да се каже, пжлна свобода“.